

«Es va escampar el nerviosisme, l'emoció, però ningú es movia»

Després de la Ràpita, seguim l'impacte de l'escamot policial de l'1 d'octubre a Roquetes i Móra la Nova

Després de les càrregues a la Ràpita (<http://www.aguaita.cat/noticia/13157/tres/imatges/explicar/primer/octubre/rapitenc>), l'escamot policial de l'1 d'octubre van tindre dos objectius més: Roquetes i Móra la Nova. Així ho van viure dos testimonis, en estes dos poblacions on també el record dels fets de fa un any seguix imprés a la memòria.

El roquetenc Cèsar Cervera, davant del pavelló poliesportiu, i en petit, davant la policia l'1 d'octubre del 2017. Foto: S.B.

Cèsar Cervera, Roquetes: ?Es va escampar el nerviosisme, l'emoció, però ningú es movia?

Estaven convençuts que les urnes estarien al lloc a les 9, quan obrís el pavelló poliesportiu però per si algú volia impedir l'obertura, van decidir passar la nit acampats. Primer sopar, una guitarra per animar les hores, la xerradeta? Abans de les 6 del matí va començar a arribar més gent. Una mica de cafè i per fi, pocs minuts abans d'obrir portes, van arribar les urnes, entre aplaudiments. Cèsar Cervera, membre de l'ANC de Roquetes, va ser un dels primers en votar. Tanta gent hi havia que anaven entrant per grups, per evitar aglomeracions. ?Espanya no li donava validesa al referèndum, però per a nosaltres era molt emotiu veure com igualment la gent volia votar?, explica Cèsar, al cap d'un any. Alguna interferència en les connexions informàtiques obligava als tècnics a aconseguir cobertura.

¿Me'n recordo de tot com si fos ahir?, afirma. Aviat van arribar imatges als mòbils del que estava succeint a la Ràpita, on la policia estava carregant indiscriminadament contra la gent. ¿Uff, aquí també vindran, vam pensar, bufàvem, es va escampar el nerviosisme, i l'emoció, però ningú es movia, la gent volia entrar a votar, alguns ploraven?, relata. Van saber que l'escamot ja havia marxat de la Ràpita i, tot i el recel per les especulacions d'on faria cap després, van continuar votant buscant la normalitat que l'Estat volia impedir. De sobte, crits, les forces estatals policials estaven arribant a Roquetes. La una i mitja. ¿Em va passar una furgoneta blanca de guàrdia civils per davant, vaig mirar-li a un a la cara i estava rient... si ara el veiés et diria, és este?. La comitiva de vehicles de la Guàrdia Civil va aturar-se al capdamunt del carrer, i els agents antiavalots van començar a baixar en formació, protegits, amb armilles i cascos, armats amb pistoles de goma. ¿Quan els teníem a la nostra altura, l'alcalde, Paco Gas, va intentar posar pau per a que no ens ataquessen, i va començar la primera càrrega?. A una noia que tenia a prop la van estirar, al noi del meu costat li van pegar amb la porra a la cama, a mi al braç, hi havia empentes, gent corrent aquí i allà, i un grup d'agents es va fer pas cap a la porta?. Aviat, van compartir les imatges que estaven prenent amb els mòbils. ¿Molta gent de Roquetes va vindre en rebre les imatges, venien en grups pels carrers cap al pavelló, perquè ens havien vingut a atacar, d'alguna manera allò va fer poble?, assegura César. Mentre ho recorda, encara se li enrogixen els ulls. ¿Els miraven d'entrar i des de dins del pavelló, intentaven que no entressen; van rebentar la porta... veure a la gent plorar impacta, se't queda gravat?. Quan ho van aconseguir, quedava poca gent a les taules. Es van endur dos urnes, les altres dos no.

¿El referèndum es va fer?, afirma César, malgrat tot, satisfet, ¿i jo crec que va servir, tant a nivell nacional, com per la repercussió internacional, com a nivell local?. A més, crec que ¿davant la força mostrada per l'Estat, més gent s'ha sumat a la causa?. Queda molt per fer, ¿a estones crec que va per a llarg, a estones crec que hi ha coses que quan menys les esperes, passen?. Mentrestant, caldrà gestionar els records, esperar com evolucionen les denúncies al jutjat, aprendre dels errors. ¿Segurament s'ha comés algun error, i hi ha coses que la repressió no ha ajudat a tirar endavant, i també s'han dit coses que no s'han complit, però tots sabíem que duraria anys, seguim endavant?.

Jesús Álvarez, el primer a l'esquerra, defensant les urnes del referèndum a Móra la Nova davant l'escamot policial. Foto: Cedida

Jesús Álvarez, Móra la Nova: ¿Només tornar a posar les urnes arribava l'avís que havien

entrat al terme?

Móra la Nova va ser el tercer objectiu de l'escamot policial que l'1 d'octubre del 2017 va recórrer de punta a punta les Terres de l'Ebre per requisar urnes a cop de porra. Després de la Ràpita, poc després de les 9 del matí, i de Roquetes, després de la una del migdia, va arribar-li el torn a n'esta població riberenca, a les 5 de la tarda. Com a molts altres municipis, alguns veïns ja van passar la nit davant el col·legi electoral, preocupats per si l'endemà no el deixaven obrir. A Móra van celebrar la 'Festa per la democràcia', amb sopar i djs, una manera popular de fer pinya. Jesús Álvarez, tinent d'alcalde d'Esquerra, va passar 24 hores que no oblidarà mai en aquell pavelló. El va obrir, i tant, amb cues de gent des de primera hora. 'Era impressionant?', recorda. Problemes informàtics van impedir que s'activés el cens general: només podia votar la gent del poble i els que no estaven empadronats marxaven cap a la Serra d'Almos. Aviat van saber que hi havia un grup policial rondant per les Terres de l'Ebre repartint llenya?. El primer avís també van ser les imatges de la Ràpita circulant pels mòbils. Després, Roquetes. 'Cap a les 13.45 ens vam assabentar que hi havia l'ordre que el pròxim poble fos el nostre?', explica. Portaven ja un 48% de participació. Van prendre la decisió de tancar el col·legi i salvaguardar les urnes.

Entre nervis, a les 14.15 hores, van tancar. Van dinar i una hora més tard, van arribar els observadors internacionals. 'Els vam explicar que seria més vàlid si teníem els vots que si ens preniem les urnes?. Van marxar al cap d'una hora i al cap de pocs quilòmetres, es van creuar amb la comitiva policial. Van girar cua de seguida. A Móra s'havia decidit que a les 5 es tornarien a posar les urnes i així es va fer, però només posar-les a les taules arribava l'avís que havien entrat al terme?', recorda. 'Van aparcar dotze furgonetes al parc i van muntar la càrrega, davant de crios, de gent gran, van entrar en formació i la gent els vam obrir pas, fent passadís, perquè estes eren les instruccions, i encara hi va haver dos persones agredides, no se n'estaven de res?', explica Jesús. Quan van entrar al pavelló ja no hi havia personal a les taules. Van fer destrosses buscant les urnes, a les oficines, als aparells d'aire condicionat... res. La gent concentrada al carrer els va acompanyar en retirada. 'Ara mateix se'm posen els pels de punta,estic orgullós del poble de Móra i de tot Catalunya. Malgrat tot, vam votar, i tot i la sensació de ràbia que vam viure, al final ens queda l'alegria de saber que no van aconseguir que no votéssim va ser una jornada esplèndida de democràcia, encara m'emociono ara?', relata Álvarez.

Un any després, amb certa perspectiva, apunta que 'no és lògic el que està passant, amb gent empresonada, el fet que no ens deixen votar el referèndum, però encara que quede un sentiment de que no s'avança, el pas que hem fet el darrer any no l'havíem fet en molts anys, i l'Estat espanyol patirà, perquè han de veure molts més canvis en deu anys més?.'